

[Christmas Møller.]

ærede Medlem Hr. Knud Kristensen: Mener det ærede Medlem, at vi skal forlade den Sterlingstilling, vi har sammen med en Række andre mindre Lande, 20—25 pCt. under den gamle Paritetsstilling? Jeg tror, det ærede Medlem, jeg tror, det danske Landbrug vil svare nej hertil. Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald gøre det og anser det for i Situationen at være urigtigt og skadeligt at have et andet Standpunkt. Men man har ikke Lov til at sige, saaledes som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde, at andre Lande — f. Eks. De forenede Stater og Frankrig, som jo har anerkendt Sterlings verdensmæssige Betydning igen ved de Aftaler, der er truffet mellem de tre Staters ledende Bankmænd —, fordi de anvender andre Midler end dem, der anvendes her i Landet, ikke anvender Midler for at holde denne Stilling. I hvert Fald maa jeg for mit Vedkommende se saaledes paa det, at det er formaalstjenligt for alle Parter i dette Land, at dette er slaaet fast.

Den højtærede Handelsminister sagde i Anledning af min Omtale af Spørgsmaalet om Salg af Obligationer og den økonomiske Politik, Pengepolitik og Rentepolitik, Regeringen vilde føre, at han ikke vilde tage Duften af den Forespørgsel, min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hasle og nogle af os andre har stillet. Jeg anerkender naturligvis den Omtanke, Ministeren har vist i den Retning; jeg maa saa blot have Lov til at bede om, at der ogsaa virkelig bliver Duft over det, den Dag den højtærede Handelsminister skal svare.

Sagen er jo nu afgjort — det er lige saa godt at se rent realistisk paa det. Regeringen og Regeringspartierne har taget deres Stilling. Lovforslaget vil blive gennemført med den foreslaaede Ændring, og det vil blive gennemført ogsaa i det andet høje Ting. Der er ikke mere at gøre ved denne Sag paa nærværende Tidspunkt. Jeg siger da til Ministeren, at jeg, ud fra mit Ønske om at bringe det bedst mulige ud af enhver Situation, vil opfatte det saaledes, at den nøje Overvejelse, som Ministeren har lovet, et Løfte, som han oven i Købet har understreget ved at stille Forslag om, at Loven kun skal gælde til 31. Marts 1938, bliver en virkelig Realitetsforhandling; Jeg skal ikke bede Ministeren i Aften give Besked om, paa hvilken Maade han vil føre denne Forhandling, men jeg gaar ud fra, at Ministeren vil drage Omsorg for, at Erhvervsrepræsentanter og maaske ogsaa andre Repræsentanter kommer med i denne Drøftelse,

saaledes at man faar en virkelig Behandling af Spørgsmaalet.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg i Tilslutning til de Bemærkninger, jeg vekslede med Ministeren i Eftermiddags, sige, at jeg har jo aldrig benægtet, at der, navnlig naar man ser paa de økonomiske Forholds Udvikling i 1936, er en kolossal Forskel mellem Danmark paa den ene Side og Norge og Sverige paa den anden. I Norge kalder man 1936 Hvalfangstens og Skibsfartens Eventyr, og hvad det betyder for Norge — at det drejer sig ikke om Snese, men om Hundreder af Millioner —, forstaar enhver. I Sverige er Stillingen den, vi tidligere har drøftet. Men selv om jeg altsaa med Rette kunde sige til Sverige og Norge: Ja, I har det lettere, I har lettere Vilkaar, end vi har her i Danmark — saa maa det dog være Opgaven just at faa disse Forhandlinger i Gang, som disse Lande jo næsten kalder paa, som det svenske Højres Formand kaldte paa, som Generaldirektør Ørne kaldte paa. Kan der ikke komme andet ud af Forhandlingerne, har man vel Lov til at haabe paa, at der kan komme det ud af dem, at man i hvert Fald vil forstaa, hvorledes vi er stillet, og jeg har Lov til at sige, at de offentlige Udtalelser, der er fremsat, maaske ikke giver Udtryk for tilstrækkelig Forstaaelse af vore Vanskeligheder. Jeg maa derfor sige til Ministeren, at jeg synes, at ogsaa han, naar han nu har taget sin Stilling og faaet sin Vilje, skulde drage Omsorg for, at de nordiske Lande i hvert Fald fik en Drøftelse, som kunde skabe den fornødne Klaring.

Jeg vil gerne sige til Ministeren i Anledning af vort Ordskifte med Hensyn til den tysk-danske Handelstraktat for 1937, at jeg er blandt dem, der har læst Traktaten i Udenrigsministeriet, saaledes som der blev givet Tilladelse til. Jeg har naturligvis læst denne Traktat ganske særligt med Henblik paa, om det Forslag, som vi var i Færd med at stille, var af en saadan Karakter, at Landet ikke kunde opfylde Handelstraktaten. Det er muligt, at jeg har overset Bemærkninger eller Ordstillinger, saaledes at den højtærede Udenrigsminister har Ret i, hvad han naturligvis har, at der i ganske særlig Grad eller alene er Spørgsmaal om Indbetalingerne og ikke om Indkøbene; men jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at i den mundtlige Fremstilling, vi har faaet, har det altid været Indkøbene, det har drejet sig om, fordi det er Udstedelsen af Valutaattester for første Kvartal af 1937, der har været lagt ganske særlig Vægt paa. Jeg